

Posudek bakalářské práce

Radek Ryšavý: *Robert Murray Keith (Britský diplomat na císařském dvoře v letech 1772–1792)*. 2016.

Obor: Archivnictví-historie, Katedra pomocných věd historických a archivnictví Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové.

K předloženému kvalifikačnímu spisu Radka Ryšavého se mohu vyjádřit nejen na základě znalosti výsledného textu, nýbrž také jako vedoucí autorovy práce, tedy svědek postupného hledání její optimální podoby. Za podstatnou považuji tu skutečnost, že si R. Ryšavý sám zvolil téma, při jehož zpracování mohl zúročit své bohaté znalosti reálií anglického prostředí i „světa“ aristokracie střední Evropy, jemuž se věnuje profesně ve službách Národního památkového ústavu. Jeho cílem bylo využít v našem prostředí dosud opomíjený pramen, a to částečně editované anglické paměti šlechtice a diplomata Roberta Murray Keitha, a na jejich základě nabídnout pohled na společnost elit převážně spjatých s vídeňským dvorem 2. pol. 18. století.

Radek Ryšavý tak stanul před úkolem, jak lze uchopit rozsáhlý text blížící se tisíci stranám s téměř encyklopedickým množstvím údajů, aby výsledná práce byla proporčně odpovídající bakalářskému kvalifikačnímu spisu a současně aby metodologicky trefným a korektním výběrem zaměření své autorské pozornosti maximálně eliminoval zkreslení váhy jednotlivých zmiňovaných fenoménů oproti tomu, jakou měly v očích původního pozorovatele a pisatele pamětí. Právě tato koncepční stránka byla předmětem našich společných debat. R. Ryšavý se na základě znalosti výchozího textu rozhodl k vytýčení tří linií, jež mu sloužily jako vodítka při výstavbě práce. Dle mého soudu se šťastně rozhodl sledovat Keitha jako korespondenta se svou domovinou, co diplomata a příslušníka-návštěvníka společenských kruhů.

Chronologickým líčením Keithových osudů, s pochopitelným těžištěm v jeho diplomatických misích, se tak prolíná ústřední výkladová linie Keithových aktivit a z nich plynoucích postřehů a zjištění právě ve vytknutých rolích korespondenta, diplomata a příslušníka společenské elity. Radek Ryšavý tak otevírá českému čtenáři pohled urozeného britského gentlemana na velké postavy střední Evropy onoho období, stejně jako na komparzisty, kteří epizodně vstupovali na dějinnou scénu. Autor svým výkladem zprostředkovává Keithovo vidění kulís společenského života, měst, zámků a paláců. V této oblasti vždy platí, že žádný fakt není příliš okrajový na to, aby neměl hodnotu pro naše přibližování se dobovému myšlení a také poznání prožívání „kulturního šoku“ plynoucího ze setkávání cizince s prostředím svého působení.

Mám za to, že Radek Ryšavý zvládl proplout velmi širokými vodami tématu k cíli v odpovídajícím prostoru, s udržení jasně linie a s prokazatelnou znalostí souřadnic. Aby se autor vyhnul pastí subjektivity při práci s několikrát selektovanými postřehy, doplnil výklad o fakta z pamětí Keithova současníka Nathaniela Wraxalla, jenž byl rovněž znalcem vídeňských reálií Keithovy éry.

Je zřejmé, že kterýkoliv jiný historik by v závislosti na svém cíli a specializaci mohl vybrat tu jiné, tu shodné reálie z původních pamětí, výsledek by se však ve svém hodnocení setkání dvou světů - zjednodušeně řečeno britského a rakouského - neměl lišit.

Radek Ryšavý předložil text, kterým prokázal schopnost zpracování odborného tématu, jež si navíc sám zvolil. Pracoval s cizojazyčnou i domácí literaturou. Práce přináší velmi hodnotná fakta využitelná specialisty v řadě oblastí historie. Obsah svou kvalitou odpovídá nárokům na kvalifikační text bakalářského stupně. Doporučuji proto práci k obhajobě a v případě bezvadné a přesvědčivé rozpravy ji navrhuji hodnotit stupněm:

Columbus (Ohio), USA, 16. srpna 2016

PhDr. Ondřej Tikovský, Ph.D.